

DE STER VAN NEDERLAND

OPGERICHT

IN 1896

HALFMAANDELIJSCH TIJDSCHRIFT
van de Heiligen der Laatste Dagen

1 OCTOBER 1936

No. 19

41e JAARGANG

»Zoek niet naar rijkdommen noch naar ijdele dingen dezer wereld, want zie, gij kunt ze niet met u mededragen.«

Alma 39: 14.

Wij verwelkomen onze nieuwe
leiding voor Europa!

President Richard R. Lyman

Zuster Amy Brown Lyman

GROETEN EN ZEGENINGEN

Welkom, President en Zuster Lyman!

Het leven is een reeks afwisselende gebeurtenissen — verplaatsingen van menselijke figuren en ondervindingen voor en achter den horizon van ons bewustzijn. De tijd wacht, evenals het getij, op niemand en hoe gaarne wij ook de dingen zouden willen laten blijven zooals ze waren of zooals ze zijn, er zijn machten, welke anders besluiten. We hebben President en Zuster Merrill leeren kennen, eeren, respecteeren en liefhebben. Doch hun arbeid hier in deze Europeesche landen is ten einde. Zij zijn nu naar Amerika teruggekeerd, teneinde in het Koninkrijk van God andere verantwoordelijkheden te aanvaarden.

Het is met vreugde in ons hart, dat wij President Richard R. Lyman en zijn lieve echtgenoot, Zuster Amy Brown Lyman, verwelkomen op de plaats, door President en Zuster Merrill vacant gelaten. Wij weten, dat zij onder de inspiratie en leiding van den Heiligen Geest het welzijn der Kerk op hooger peil zullen leiden. President Lyman komt vanuit het actieve leven in Kerk, Staat en natie van Amerika tot ons. Een zeer onderlegd ingenieur als hij is, zijn zijn diensten bij enkele der grootste bouwkundige ondernemingen van Amerika zeer welkom. Reeds jaren is hij leeraar aan de Universiteit van Utah. Vanaf zijn jeugd is hij in velerlei opzicht in de Kerk werkzaam geweest. Tot voor kort was hij raadgever in het presidentschap van het Algemeen Hoofdbestuur der J.M.O.O.V. Hij is een vriend en leider der jeugd, met een inzicht in hun problemen, hetwelk slechts weinig menschen bezitten. Hij is de derde generatie van Europeesche Zendings-Presidenten. Zijn grootvader, Amasa M. Lyman, presideerde van 1860—1862 over de Zending, en zijn vader, Francis

Door het Eerste Presidentschap der Kerk aangewezen, om de belangen der Kerk in de Europeesche zendingen te behartigen, hebben wij deze roeping aanvaard en met nederigheid de daaraan verbonden verantwoordelijkheden op ons genomen. Voor ons is het een vreugde, leden te zijn van het groote corps zendelingen, die het herstelde Evangelie van Jezus Christus onderwijzen. Zij zijn geroepen om aan de geheele wereld, aan iedere natie, taal, geslacht en volk die boodschap te verkondigen, welke den profeet Joseph Smith werd gegeven toen hij, op veertienjarige leeftijd in het bosch ging, God's tempel, en daar hulp en licht zocht. Hij was terneergedrukt. Hij wist niet, bij welke der vele kerken hij zich moest aansluiten. Enkelen zijner huisgenooten behoorden tot die richting en de anderen tot weer een andere. In deze voor hem zoo moeilijke oogenblikken las hij in het Boek der boeken deze opwekkende woorden: „Indien iemand van u wijsheid ontbreekt, dat hij ze van God begeere, . . . en ze zal hem gegeven worden.” Wijsheid had hij noodig en vol geloof, dat wat hij gelezen had, waar was, was een smeekbede het eenvoudig geloofsgebed van den jongen. In antwoord daarop kwamen God, de Vader en Jezus Christus, Zijn Zoon en herstelden het Evangelie en gaven aan Joseph het gezag, voor Hen en in Hun naam te handelen. Sindsdien zijn wij geroepen, om deze blijde en belangrijke boodschap aan de menschen van deze geheele aarde te helpen verkondigen en is het te verwonderen, dat wij

M. Lyman, bekleedde van 1901—1904 deze roeping.

Zijn vrouw, Zuster Lyman, is naast haar arbeid als echtgenoot en moeder in het tehuis, op velerlei gebied arbeidzaam geweest. Vele jaren was zij actief werkster en leidster in de Z.H.V. Zij is de eerste raadgeefster van Zr. Robison in het Z.H.V. Algemeen Hoofdbestuur der Kerk. Zij heeft de Z.H.V. der Kerk vertegenwoordigd in de National Council of Women (de Federatie van alle vrouwenclubs in de Vereenigde Staten) en is de derde vice-presidente van deze groote organisatie. Zij is bekend als leidster in het sociale liefdadigheidswerk en heeft voortdurend gestreden voor de verbetering der levens- en arbeidsomstandigheden voor de minder-bevoorrechtten en armen.

Wij hebben het volste vertrouwen, dat zij de plaats van President en Zuster Merrill kunnen innemen en zich voor hun verantwoordelijkheden kwijten op een wijze, welke de Kerk in Europa zal doen groeien en vooruitgaan. Wij verwelkomen hen in Europa en hopen, dat wij spoedig het voorrecht zullen hebben, hen in Nederland te ontmoeten.

onze taak met nederigheid aanvaardden?

Het is 99 jaar geleden, sinds het predikingswerk van het Evangelie door de ouderlingen der Kerk van Jezus Christus in Europa een aanvang nam. Onder de leiding, inspiratie en het licht des hemels zijn vele groote leiders en groote predikers geroepen tot het ambt, hetwelk wij nu vervullen. Zoo doeltreffend is hun arbeid geweest, dat letterlijk honderden duizenden niet alleen zijn bekeerd en tot de Kerk gekomen, doch hun ziel was zoodanig beroerd en hun overtuiging zoo juist en positief, dat zij hun geboorteland hebben verlaten, teneinde de in hen ontwaakte godsdienstige emoties te bevredigen.

Het geeft ons vreugde te mogen komen tot de landen, van waar deze verkoren menschen gekomen zijn. Uit naam van het Eerste Presidentschap der Kerk, den Raad der Twaalven, anderen der Algemeene Autoriteiten en de leden van de Algemeene Hoofdbesturen der hulporganisaties, de duizenden, die vanuit deze landen zijn ver-

trokken en honderden zendingen, die hier hebben gewoond en gearbeid, alsmede uit onzen naam brengen wij groeten en zegeningen tot de heiligen en de vrienden der heiligen in elk en ieder deel der Europeesche Zendingen, van Zuid-Afrika in het zuiden tot de groot Scandinavische landen in het noorden.

Voor het publiek moge het slechts een interessant toeval zijn, doch voor ons is het een bron van blijdschap, dat 76 jaar geleden onder een gezelschap, hetwelk naar Engeland kwam, drie onzer voorvaderen waren: Amasa M. Lyman, die als president der Zending arbeidzaam was, Francis M. Lyman en John Brown.

Amasa M. Lyman, die tijdens den profeet Joseph Smith als een lid van den Raad der Twaalven diende, is de grootvader van Richard R. Lyman en Francis M. Lyman, die eveneens president van de Europeesche Zending was en vele jaren president van den Raad der Twaalven, is zijn vader. John Brown is de vader van Amy Brown Lyman.

De verantwoording in het volgen van het leiderschap der waarlijk

groote mannen en vrouwen, die ons zijn voorgegaan, vervult ons met het gevoel, dat wij wandelen op „heiligen grond vanwege hen, wier voeten dien grond hebben betreden”. En van deze vooraanstaande leiders, onder wie er enkelen letterlijk bij duizenden bekeerlingen hebben gemaakt, heeft er niet een meer echte waarde dan onze onmiddellijke voorgangers, President Joseph F. Merrill en zijn echtgenoot, Zuster Emily T. Merrill.

Van jongsbeen af hebben wij Dr. Merrill gekend. En van zijn jeugd af hebben wij zeer intiem met hem omgegaan. Aan de universiteit van Michigan waren wij klasgenooten; wij waren in het presidentschap van de Onderlinge Ontwikkelings Vereeniging van de oude Salt Lake Stake, welk gedeelte thans 15 stakes omvat; ruim 26 jaar zijn onze kantoren naast elkander geweest, toen wij tezelfdertijd het hoogleeraarsambt aan de universiteit van Utah bekleedden. Tijdens zijn ambt als onderwijscommissaris der Kerk waren wij leden in het raadgevend comité van het Onderwijsbestuur. Wij werkten ook te zamen als leden van het Algemeen Hoofdbestuur der O.O.V., en als leden van den Raad der Twaalf Apostelen.

Eveneens zijn wij zeer nauw in aanraking geweest met Zuster Merrill, beide in de Kerk en in onderwijskringen, waar zij ten zeerste gerespecteerd en bewonderd wordt. Geboren en opgevoed in een door en door godsdienstigen kring, door het leiden van een strikt christelijk leven en gezegend met een zeer helder verstand en een buitengewoon verstandelijke ontwikkeling, is Zuster Merrill een waar bezit voor de Kerk.

Het schijnt welhaast niet passend, dat wij worden aangesteld, het werk, door hen zoo goed en edel verricht, voort te zetten. Menschen met de geleerdheid, inspiratie, het geloof en de nederigheid van deze twee, zijn weinig te vinden. Wij hopen en bidden nederig om licht en wijsheid, opdat wij in zekere mate waardige opvolgers van deze en de andere getrouwe leiders, die ons zijn voorgegaan, mogen worden.

Richard R. Lyman.

Amy Brown Lyman.

VOOR JONGE OGEN

Bladen uit mijn Dagboek

door President Wilford Woodruff

HOOFDSTUK XXIII.

(Vervolg)

Op het schip kwam een Methodistisch predikant in gesprek met enkele Katholieken, die in het gezelschap waren en de argumenten van den predikant waren eerder beledigingen dan gezonde redenen. Oud. Taylor zeide den predikant, dat hij het niet gepast vond, dat de dochter zoveel op de moeder aan te merken had,

want daar de Methodisten uit de Katholieken waren voortgekomen, vond Oud. Taylor, dat de moeder evenveel recht had, zich in haar godsdienst ongehinderd te verheugen als de dochter. Hiermede was de twist afgelopen. Ons gezelschap bestond uit honderd en negen zielen, en wel Amerikanen, Engelschen, Schotten, Ieren, Walen en Hollanders.

Wij kwamen op 11 Januari 1840 in Liverpool aan, en hadden de reis van New York in drie en twintig dagen gemaakt.

Op 13 Januari 1840 namen wij, na een bezoek aan George Cannon, den vader van President George Q. Cannon en zijn familie, een wagen en kwamen in het midden der Preston gemeente der Heiligen aan, in 1837 door de ouderlingen Heber C. Kimball, Orson Hyde en Willard Richards opgebouwd.

Wij hadden zeer spoedig een aangenaam gesprek van Oud. Willard Richards, die in Preston was gebleven, om voor de Kerk te zorgen, terwijl de rest naar hun tehuis in Amerika was teruggekeerd.

Wij brachten drie dagen te Preston door met het bezoeken der Heiligen en op de 17e hielden wij ten huize met Oud. Richards in die plaats een raad.

Nadat wij hadden besproken, hoe wij het best zouden kunnen arbeiden, besloten wij tenslotte, dat Oud. John Taylor en Joseph Fielding naar Liverpool zouden gaan, Oud. Woodruff naar Staffordshire Potteries, Theodore Turley naar Birmingham, Oud. Richards waar de geest hem zou leiden en Wm. Clayton zou over de gemeente in Manchester presideren.

Nadat verschillende beginselen der Kerk door de aanwezige apostelen waren uitgelegd, werd de raad opgeheven.

Oud. Willard Richards was geroepen, om een der Twaalven te worden, doch hij had zijn verordining nog niet ontvangen.

De volgende dag nam ik afscheid van Oud. Taylor en Fielding, die naar Liverpool gingen, en van Oud. Richards, die in Preston bleef. Oud. Turley en ik gingen naar Manchester.

Het was de eerste maal, dat ik ooit die stad bezocht. Hier ontmoette ik voor het eerst Oud. Wm. Clayton. Zodra ik aan hem werd voorgesteld, deelde hij me mede, dat een der zusters in die plaats van de duivel bezeten was, en hij vroeg me, daarheen te gaan en die uit te werpen, denkende, dat een der Twaalven alles in die richting kon doen, wat hij wilde.

Ik ging met hem naar het huis, waar de vrouw in handen van drie mannen lag, in een vreselijke vlaag, terwijl zij probeerde, zich de kleding te scheuren. Ik vond daar ook een aantal heiligen aanwezig en enkelen ongelovigen, die wilden zien, hoe de duivel werd uitgeworpen en een wonder werd gewrocht.

Indien ik naar mijn eigen oordeel te werk had gegaan, zou ik niet hebben getracht, haar te zalven met het gezelschap om haar heen, doch daar ik daar een vreemdeling was en broeder Clayton over de gemeente presideerde, zalfde ik met hem de vrouw. Doch

het ongeloof van de goddeloze groep was zo groot, dat wij de duivel bij haar niet konden uitwerpen en haar vlaag was erger dan te voren.

Toen zeide ik, dat de kamer leeg moest komen en toen het gezelschap het huis had verlaten, uitgezonderd de enkelen, die haar hielpen, legden wij onze handen op haar en ik gebod de duivel van haar uit te gaan in de naam van Jezus Christus. De duivel verliet haar en ze werd geheel genezen en viel in slaap.

De volgende dag was een Zondag en ze kwam voor een grote menigte mensen en getuigde aangaande hetgeen de Here voor haar had gedaan. Wij hadden de gehele dag en avond een grote opkomst, tot welke ik het Evangelie verkondigde.

Op Maandagmorgen voer de duivel, die er niet mede tevreden was, uit de vrouw geworpen te zijn, in haar kleine kind, slechts enkele maanden oud.

Ik werd geroepen, het kind op te zoeken. Ik vond het daar liggen wringen in de armen van de moeder. Wij legden het kindje de handen op en de duivel werd uitgeworpen, en de boze geesten hadden nadien geen macht over die familie.

Dit werd gedaan door de macht van God, en niet van den mens. Wij legden twintig personen in Manchester de handen op, die ziek waren en ze werden meestendeels gezond.

Op de 21e kwam ik per koets te Burslem aan en ontmoette voor de eerste maal Oud. Alfred Cordon. Daar dit mijn arbeidsveld zou zijn, bleef ik daar en ging aan de arbeid.

Oud. Turley bleef acht dagen in dat district en ging toen naar Birmingham, waar hij zou arbeiden.

Ik ontving op 10 Februari een brief van Oud. John Taylor, die te Liverpool was, waarin vermeld, dat zij daar vooruitgang hadden gemaakt en tien personen gedoopt.

Ik werkte van de 22e Januari tot 2 Maart in verschillende dorpen, predikte iedere avond der week en twee of drie maal op Zondag.

Ik doopte, bevestigde en zegende velen, en we hadden een goed, open arbeidsveld. Velen geloofden en het scheen wel, alsof wij een deur open hadden, om velen in dat gedeelte der wijngaard in de Kerk te brengen.

1 Maart 1840 was mijn verjaardag, ik werd toen drie en dertig jaar. Het was Zondag en ik predikte tweemaal per dag tot een grote menigte in de Stadszaal van Hanley en diende den Heiligen het Avondmaal toe.

Des avonds was ik weer met een groot aantal heiligen en vreemden vergaderd en terwijl wij het eerste lied zongen, rustte de Geest des Heren op mij en de stem van God zeide tot mij: „Dit is de laatste vergadering, welke u voor vele dagen met dit volk zal bijwonen”.

Ik was verbaasd, daar ik in dat district vele zaken te regelen had.

Toen ik opstond, sprak ik tot het volk en zeide hun, dat het de laatste vergadering was, welke ik met hen zou houden. Zij waren even verbaasd als ik.

Aan het einde van de vergadering kwamen vier personen zich aanmelden voor de doop en wij gingen in het water en doopten hen.

Des morgens ging ik in stilte tot den Here en vroeg Hem, wat Zijn wil aangaande mij was. Het antwoord, dat ik ontving was, dat ik naar het zuiden moest gaan, want de Here had een groot werk voor me te doen, daar vele zielen op het woord des Heren wachtten. (Wordt vervolgd).

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

Oud. Lee Romrell Ossmen, laatstelijk werkzaam als president van het Groningsche district, werd van zijn zendingsarbeid ontslagen, teneinde naar zijn tehuis in Rigby, Idaho, terug te keeren. Op 10 September j.l. verliet hij Rotterdam en is, na op het eiland Jersey en in Engeland genealogisch werk te hebben verricht, op 24 September j.l. per s.s. „Manhattan” vanuit Southampton, Engeland, vertrokken.

Oud. Ossmen wenscht door middel van *De Ster* zijn waardeering uit te spreken tegenover de vele leden en vrienden, die hem in zijn onlangs geleden groot verlies hun deelneming hebben betuigd. Het was hem onmogelijk, al deze mensen persoonlijk te schrijven of te bezoeken.

Ontslagen

Zuster Neeltje van Hattum van Utrecht, werd op 9 September j.l. ontslagen uit haar ambt als tweede raadgeefster in het Jeugdwerk-Hoofdbestuur, zulks als gevolg van werkzaamheden, welke het haar onmogelijk doen zijn, haar arbeid in deze functie voort te zetten. Het is met een woord van dank voor de diensten, welke zij in het verleden heeft bewezen, dat wij haar dit ontslag verleen en haar succes in haar nieuwe onderneming wenschen.

Broeder Jacob Greeff werd op 17 September j.l. ontslagen als raadgever in het J.M.O.O.V.-Hoofdbestuur. Dit ontslag vindt zijn oorzaak in het feit, dat Br. Greeff in het presidentschap der Amsterdamsche gemeente nieuwen arbeid heeft gevonden, waardoor hij niet in staat is, zijn werkzaamheden in de O.O.V. te blijven waarnemen. Wij wenschen hem langs dezen weg onzen dank te betuigen voor de diensten, welke hij de Kerk en de O.O.V. in Nederland in dit ambt heeft bewezen en hopen, dat hij ook in de toekomst op dezelfde wijze voor het welzijn der Kerk zijn talenten zal benutten.

Benoeming

Oud. Dow Ted. Lewis, werkzaam te Groningen, is aangesteld als president van het Groningsche district.

Huwelijksinzegening

Op Woensdag, 16 September j.l., werd het huwelijk voltrokken tusschen Zuster Johanna Keijzer en Broeder Egbertus Heining, 2e raadgever in het Haagsche gemeentebestuur. In de gemeentezaal „Liahona” werd een speciale dienst gehouden, waarbij President T. Edgar Lyon het jonge paar zegende. Wij wenschen hun veel vreugde op hun verdere levensreis en hopen, dat de Heere Zijn keurzegeningen over hen zal uitstorten.

H.K.H. PRINSES JULIANA VERLOOFD

Onze Prinses is verloofd . . . met Prins Bernhard Lippe von Biesterfeld. Uit duizenden monden reeds klonk dit heuglijk nieuws en alle kranten en tijdschriften hebben ons door artikelen en foto's doen vernemen en zien, hoe gelukkig het Koninklijk Paar was. Ook *De Ster van Nederland* wenscht haar welgemeende gelukwenschen bij de reeds zoovele gezonden te voegen.

Moge zoowel Prinses Juliana als Prins Bernhard hun vurigen wensch, vrede en geluk te verspreiden, in alle opzichten in vervulling zien gaan!

LESROOSTER DER HULPORGANISATIES VOOR DE MAAND OCTOBER 1936

- Z.H.V. Eerste avond. — Theologie-les no. 1 en getuigenisvergadering.
Tweede avond. — Werk en Zaken.
Derde avond. — Leven en Letterkunde-les no. 1.
Vierde avond. — Maatschappelijk Welzijn-les no. 1.
- O.O.V. Eerste avond — Openingsavond.
Tweede avond — Klasseorganisatie en inleiding.
Derde avond. — *J. M. Brigham Young*. Les no. 1.
J. V. Arenlezen. Les no. 1.
Vierde avond. — *J. M. Brigham Young*. Les no. 1 (vervolg).
J. V. Arenlezen. Les no. 2.
- Activiteitslessen. — *Tooneel*

GRONINGSCHER CONFERENTIE

De vergaderingen der Groningsche Conferentie op 3 en 4 October a.s. zijn als volgt vastgesteld:

Zaterdagavond 8 uur: Schouwspel omtrent het Boek van Mormon.

Zondag 10 uur v.m. en 3 en 7 uur n.m.: Openbare vergaderingen.

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE LATERDAGSCHE HEILIGEN

Redacteur: T. EDGAR LYON - Assistentie: JOHANNA A. RIET.

VAN DE REDACTIE

Het Kerkplan voor sociaal welzijn

Tijdens de conferentie der Kerk, in April van dit jaar te Salt Lake City, Utah, gehouden, heeft President Grant het uitgewerkte plan voor sociaal welzijn aangekondigd, hetwelk tot doel zou hebben om te voorzien in de tijdelijke nooden der werkloozen, bejaarden en armen der Kerk. Reeds eerder werd in *De Ster* hiervan melding gemaakt (zie de nummers van 1 Juli, blz. 215 en 15 Juli blz. 231), alsmede van den lof, waarmede het plan door vele deelen der wereld werd ontvangen. Ons werd gevraagd, het plan in korte trekken uiteen te zetten, en wij hopen, dat dit artikel den leden in dit land een goed begrip zal geven omtrent hetgeen de Kerk in staat is te doen voor het maatschappelijk welzijn in die streken, waar zij invloed kan uitoefenen.

President Grant heeft openlijk verklaard, dat geen goed Laterdaagsche Heilige steun van de regeering zou aanvaarden. Dit te doen zal mettertijd de menschen lui, onverschillig en afhankelijk doen zijn, terwijl het hun hun zelfrespect ontnemt en vele menschen tot voortdurende armoede noodzaakt.

Vanaf de vroegste nederzettingen der Laterdaagsche Heiligen in Ohio, Missouri, Illinois en in de valleien van het Rotsgebergte is onderwezen, dat arbeid een voornaamste deugd is en dat de „luisard het brood niet zal eten van den arbeider”. Dit beginsel werd door Brigham Young, den grooten pioniersleider en kolonist, als volgt omschreven :

„Mijn ondervinding heeft mij geleerd en het is voor mij een beginsel geworden, dat het nimmer eenig nut afwerpt, om aan man of vrouw maar geld, voedsel, kleeding of iets anders te geven en te geven, indien zij in staat zijn om te werken en wat zij behoeven, te verdienen, wanneer er iets op aarde voor hen te doen is. Dit is mijn beginsel en ik tracht hiernaar te handelen. Een tegenovergesteld beginsel blijven volgen beteekent het verwoesten van welke groep ter wereld dan ook en kweekt luisards”.

De geschiedenis leert ons, dat dit niet alleen een beginsel, doch eveneens de werkwijze van Brigham Young was. Indien er geen werk te vinden was, zag hij toe, dat er werk kwam, opdat niemand, die tot arbeid in staat is, tot ledigheid gedwongen zou zijn. Het is de herstelling van dit ideaal, hetwelk de Kerkleiders er heden toe bracht, hun nieuw ondersteuningsbeleid te volgen.

Tijdens de crisis, welke in 1929 in Amerika begon, hebben vele menschen hun betrekking verloren, zooals dat ook in Nederland en elders het geval is geweest. Er was geen afzetgebied voor de landbouwproducten en gefabriceerde goederen, zoodat landbouw en nijverheid afnamen. Velen der Kerkleden in het westen van Amerika vindt men in de landelijke streken, waar landbouw, veeteelt en mijn-, delf- en houtindustrie de voornaamste bezigheden vormen. Het Kerkplan zal beginnen, deze natuurlijke bronnen ten nutte te maken en dan de Kerkleden aan den arbeid te zetten, teneinde deze nuttige artikelen te vervoeren, distribueeren of te verwerken.

Om tot deze doeleinden te geraken, worden de bestaande organisaties der Kerk benut. De bisschop van elke wijk dient als het centrum, hetwelk in de nooden van zijn kudde voorziet en eveneens den arbeid en nijverheid der leden controleert.

Daarin worden zij bijgestaan door de vereenigde priesterschap van de wijk en door de persoonlijk-welzijn-comité's der priesterschapsquorums. De Zusters-Hulpvereeniging is eveneens in dit plan betrokken, helpt in het maken van kleding voor de behoeftigen, droogt, wekt en verwerkt fruit en groenten in bussen, en geeft hun, die deze aanwijzingen behoeven, onderricht omtrent de wijze, waarop men door zuinig beleid met hetgeen men heeft, kan huishouden en naaien.

Als eerste stap, noodig voor het inwerking stellen van het plan, riep President Grant, nadat wijken en stakes aldus georganiseerd waren in de comité's, welke voor de uitvoering van het plan noodig waren, iederen Laterdaagschen Heilige, die landbouwer was op, kosteloos een zeker gedeelte van zijn land aan het wijkcomité van de wijk, waarin hij woont, ten gebuike af te staan. Dit land zou dan door vrijwilligen arbeid van den landbouwer en werklooze leden van de wijk gereed gemaakt worden tot zaaien. De Kerk voorzag in den aankoop van zaden en de leden plantten en zorgden voor het oogsten als een gemeenschappelijk werk. In dit opzicht neemt het verbouwen van suikerbieten wel de voornaamste plaats in. Na het binnenhalen van den oogst zal er veel arbeid kunnen worden verricht in de suikerfabrieken, waar de bieten tot een bruikbaar product worden verwerkt. De opbrengst van den verkoop der bieten zal dan worden gebruikt voor den aankoop van de noodige koopwaren, waarvoor de groepen zelf niet kunnen zorgen.

In die gedeelten, waar de vee- en pluimveeteelt de hoofdfactor is, brachten de Kerkleden schapen, koeien, varkens, paarden en kippen bijeen. Er zou echter in verschillende deelen van het land een surplus aan producten zijn, zoodat, waar b.v. één gedeelte een overvloed aan tarwe zou hebben, dit in een andere streek het geval zou zijn met fruit, aardappelen, groenten of slachtvee. Hoe kon dit worden opgelost?

Den leden der Kerk, die eigen auto's of wagens bezaten, werd

gevraagd, deze in gebruik af te staan voor het vervoer van deze producten van de eene streek naar de andere, waar ze beter gebruikt konden worden. Den menschen werd eveneens aangeraden, hun tienden in natura te betalen — een methode, welke in de laatste jaren onder leden practisch geheel is uitgestorven — zoodat de Kerk veel producten zal ontvangen, welke van de landelijke streken, waar weinig armoede of werkloosheid heerscht, kunnen worden vervoerd naar de steden, waar voedsel zoo zeer behoeft wordt. Ieder Kerklid wordt aangespoord, vastengaven te betalen en voor dit doel is een gemiddelde gesteld van een dollar per lid per jaar (ongeveer f 1.50). Hieraan wordt door de leden uitstekend gehoor gegeven.

Werklooze handwerkslieden worden aan het werk gezet door het bouwen van nieuwe of restaureeren en moderniseeren van tehuizen voor de noodduftigen, die in andere takken der industrie werkzaam zijn, terwijl men daarbij gebruik maakt van steen, kalk en hout, welk materiaal door andere leden wordt uitgehakt of aangevoerd. De wijken, welke nieuwe kerkzalen noodig hebben, zijn eveneens met dezen arbeid gebaat. De wol van de schapen wordt door de Z.H.V. tot kleding en dekens verwerkt. Door de werklooze mijnwerkers worden de kolenmijnen bewerkt, zoodat een ieder, die arbeid verricht, voor den winter voorzien kan worden van een voorraad kolen.

Als onderdeel van dit plan, om geoefende werklieden arbeid te bezorgen, worden twee nieuwe tempels gebouwd, waarbij eveneens het materiaal uit de wouden en steengroeven zal worden verwerkt en gebruikt.

De molens malen het graan, door de werkloozen verbouwd en het bereiden van zuivelproducten maakt eveneens deel uit van de werkzaamheden dezer groepen. De werklooze leden in de steden zijn naar het land gezonden om daar met het oogsten en fruitplukken te helpen, terwijl de vrouwen in de steden voor het wekken en inmaken in bussen zorgen, zoodat de stake- en districtsmagazijnen goed voorzien zijn van voorraad, noodig om de menschen tot aan den volgenden oogsttijd er door heen te kunnen helpen.

Dit plan heeft tot resultaat, dat de productie wordt verhoogd door hen, die het slachtoffer der tijdsomstandigheden zijn geworden, terwijl het hun in den vorm van levensonderhoud voor hun arbeid beloond en hun zelfrespect en eer handhaaft. Voor de uitvoering van zulk een plan is weinig geld noodig, daar het afhankelijk is van het vereenigd pogen van duizenden menschen in verschillende takken van nijverheid en diverse deelen van het land. Het leert de wereld, dat het een dwaas beleid is, de productie te beperken of voedsel te vernietigen, wanneer er door weder anderen gebrek wordt geleden; het doet de wereld inzien, dat de menschen moeten leeren samenwerken, willen zij als onafhankelijke personen staan, die in eigen onderhoud kunnen voorzien, terwijl zij hun vrijheid van denken, doen en handelen behouden. Het leert de

wereld, dat voor al God's kinderen economische verzekerdheid kan worden gevonden, indien zij zelfzucht willen overwinnen en die goed gesitueerd zijn, de nooddriftigen willen helpen.

Doch één ding is voor het succes van elk plan van dien aard absoluut noodzakelijk, geloof in de leidende hand van God, hierin moet namelijk door allen, die daarbij betrokken zijn, worden beoefend. Waarlijk geeft de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen de wereld een les in de noodzakelijkheid, om tot het nakomen der beginselen van waar christendom terug te keeren — heb uw naaste lief als uzelf.

JEZUS DE CHRISTUS

(Les voor Ouders- en Evangelieleerklas)

Voor 3en en 4en Zondag in October 1936.

(Vervolg)

HOOFDSTUK XX.

Niet alleen de mensch, doch eveneens de aarde en al de krachten der elementen, welke daartoe behooren, kwamen onder den vloek van Adam,¹⁾ en daar de grond niet langer alleen goede en nuttige vruchten voortbracht, doch eveneens van zijn stoffen doornen en distelen liet opgroeien, waren de machten der natuur niet langer den mensch gehoorzaam als middelen, onderworpen aan zijn onmiddellijke heerschappij. Wat wij natuurlijke krachten noemen — hitte, licht, electriciteit, scheikundige keurverwantschap — zijn slechts enkele der bewijzen van de eeuwige energie, waardoor des Scheppers doeleinden worden gediend; en door mechanische toepassing en natuurkundige aanpassing is de mensch slechts in staat, deze enkele te leiden en ten nutte te maken. Doch toch zal de aarde „vernieuwd worden en haar paradijsheerlijkheid ontvangen”; dan zullen aarde, water, lucht en de machten, welke daarop werken, rechtstreeks gehoorzamen aan het gebod van den verheerlijkten mensch, zooals ze nu het woord van den Schepper gehoorzaam zijn.²⁾

Het bestraffen der duivelen ³⁾

Jezus en Zijn discipelen met Hem landden aan den oost- of Pereaanschen oever van het meer, in een streek, bekend als het land van de Gadarenen of Gergesenen. De juiste plek is niet te bepalen, doch het is wellicht een landelijk district, terzijde van de steden.⁴⁾ Toen het gezelschap de boot verliet, kwamen twee waanzinnigen, die in zeer hevige mate van booze geesten waren bezeten, naderbij. Mattheus meldt, dat er twee waren; de andere

¹⁾ Gen. 3:17-19.

²⁾ Aanteekening 2.

³⁾ Matth. 8:28-34; Mark. 5:1-19; Luk. 8:26-39.

⁴⁾ Aanteekening 3.

schrijvers spreken slechts van één; het is mogelijk, dat een der bezetenen in zooveel slechter toestand verkeerde dan zijn metgezel, dat omtrent hem in het verslag meer melding wordt gemaakt; of één kan er wellicht zijn weggelopen, terwijl de andere bleef. De bezetene was in een jammerlijken toestand. Zijn waanzin was zoo hevig geworden en de lichaamskracht als gevolg van zijn waanzin zoo groot, dat alle pogingen, om hem in gevangenschap te houden, mislukten. Hij was in ketenen en boeien geklonken, doch deze had hij, door de hulp van duivelsche kracht, gebroken; en hij was naar de bergen gevlucht, naar de grotten, welke als graven dienden en daar had hij meer als een wild dier geleefd dan als een mensch. Nacht en dag werden zijn angstaanjagende, verschrikkende kreten gehoord en uit vrees, hem te ontmoeten, gingen de menschen liever langs andere wegen dan zijn schuilplaats te moeten naderen. Hij liep naakt rond en in zijn waanzin scheurde hij zijn vleesch vaak met scherpe steenen open.

Toen hij Jezus zag, rende de ongelukkige naar Hem toe en gedreven door de macht van zijn duivelsche overheersching, wierp hij zich voor Christus ter aarde, terwijl hij met luide stem uitriep: „Wat heb ik met U te doen, Jezus, Gij Zone Gods, des Allerhoogsten?” Toen Jezus den boozen geesten gebod, uit te varen, baden een of meerdere hunner, door de stem van den man, hen met rust te laten en riepen met godslasterlijke aanmatiging uit: „Ik bezweer U bij God, dat Gij mij niet pijnigt”. Mattheus geeft de verdere aan Jezus gestelde vraag aldus weer: „Zijt gij hier gekomen om ons te pijnigen voor den tijd?” De duivelen, waarvan de man bezeten was en die macht over hem hadden, erkenden den Meester, van Wien zij wisten, dat zij Hem moesten gehoorzamen; doch zij smeekten, met rust te worden gelaten, totdat de vastgestelde tijd hunner uiteindelijke straf zou komen.¹⁾

Jezus vroeg: „Welk is uw naam” en de geesten in den man antwoordden: „Mijn naam is Legio; want wij zijn velen”. Het feit van des menschen tweeledig bewustzijn of meervoudige persoonlijkheid is hier duidelijk. Zoo volmaakt was zijn bezeten zijn van booze geesten, dat hij niet langer het onderscheid kende tusschen zijn eigen persoonlijkheid en de hunne. De duivelen smeekten, dat Jezus hen niet vanuit dat land zou verbannen; of zooals Lukas in ontzagwekkende woorden weergeeft: „dat Hij hun niet gebieden zou in den afgrond heen te varen”. In hun jammerlijken toestand en uit duivelsch begeeren om een verblijfplaats te vinden in vleeschelijke lichamen, zelfs in die van dieren, smeekten zij dat, wanneer zij den man moesten verlaten, zij in een kudde zwijnen mochten varen, welke zich daar dichtbij bevond. Jezus gaf toestemming; de onreine geesten voeren in de zwijnen; en de geheele kudde, een aantal van ongeveer twee duizend, werd wild, door schrik bevangen en rende een steilte

¹⁾ Vergelijk Openb. 20:3.

af in de zee en verdronken. De zwijnherders waren hevig verschrikt en haastten zich naar de stad en vertelden, wat de zwijnen overkomen was. De menschen kwamen in groote menigten, om het zelf te zien en allen waren verbaasd, den eens zoo wilden man, voor wien zij allen zoo bevreesd waren geweest, nu gekleed en weer geheel normaal, rustig en ootmoedig aan de voeten van Jezus te zien zitten. Zij waren bevreesd voor Een, die zulke wonderen kon doen en zich hun zondige onwaardigheid bewust, baden zij Hem, hun land te verlaten.¹⁾

De man, die van de duivelen bevrijd was, vreesde niet; in zijn hart overtroffen liefde en dankbaarheid alle andere gevoelens; en toen Jezus naar de boot terugkeerde, smeekte hij, of hij mocht medegaan. Doch Jezus stond dit niet toe en zeide: „Ga heen naar uw huis tot de uwen, en boodschap hun, wat groote dingen de Heere u gedaan heeft, en hoe Hij Zich uwer ontfermd heeft.” De man werd een zendeling, niet slechts in zijn eigen stad, doch in geheel Decapolis, het land der tien steden; waarheen hij ook ging, vertelde hij van de wonderlijke verandering, welke Jezus in hem had gewrocht.

Het getuigenis van de booze en onreine geesten aangaande de goddelijkheid van Christus als de Zoon van God bepaalt zich niet tot dit voorval alleen. We hebben alreeds het geval van den waanzinnige in de synagoge te Kapernaum behandeld;²⁾ en een ander voorval deed zich voor, toen Jezus, Die Zich uit de steden van Galilea terugtrok, Zich naar den zeeoever begaf en door een groote menigte gevolgd werd, bestaande uit menschen van Galilea en Judea, van Jeruzalem en Iduméa, en van over de Jordaan (d.i. van Perea), en inwoners van Tyrus en Sidon, onder wie Hij er velen van hun verschillende ziekten had genezen; en zij, die van onreine geesten bezeten waren, vielen neer en aanbaden Hem, terwijl de duivelen uitriepen: „Gij zijt de Zone Gods”.³⁾

Tijdens de korte reis, in dit hoofdstuk behandeld, werd de macht van Jezus als Meester van aarde, menschen en duivelen, in wonderlijke werken van den meest indrukwekkenden aard getoond. We kunnen des Heeren wonderen niet naar klein of groot rangschikken, noch naar gemakkelijk of moeilijk in uitvoering; wat de een als gering zal beschouwen, zal voor den ander van ontzettend groot belang zijn. Bij ieder voorval was des Heeren woord voldoende. Tot de wind en de golven, en tot het door den duivel beheerschte verstand van den bezetene had Hij maar te spreken en Hij werd gehoorzaamd. „Zwijg, wees stil”.

¹⁾ Aanteekening 4.

²⁾ Mark. 1:24; Luk. 4:34; eveneens vers 41; zie *De Ster* van 1 Oct. 1935.

³⁾ Mark. 3:7-11; vergelijk Luk. 6:17-19. Zie *De Ster* van 1 October 1935, aant. 6.

Aanteekeningen

2. De aarde voor en na haar vernieuwing. — Dat de aarde zelf viel onder den vloek als gevolg van den val der eerste ouders van het menschelijk geslacht, en dat evenals de mensch verlost zal worden, eveneens de aarde zal worden vernieuwd, wordt in Paulus' woorden te kennen gegeven: „Dat ook het schepsel zelf zal vrijgemaakt worden van de dienstbaarheid der verderfenis, tot de vrijheid der heerlijkheid der kinderen Gods. Want wij weten, dat het gansche schepsel te zamen zucht, en te zamen als in barensood is tot nu toe. En niet alleen dit, maar ook wij zelve, die de eerstelingen des Geestes hebben, wij ook zelve, zeg ik, zuchten in onszelven, verwachtende de aanneming tot kinderen, namelijk de verlossing onzes lichaams”. (Rom. 8:21-23). De schrijver dezes heeft ergens anders geschreven: „Volgens de schriften moet de aarde een verandering ondergaan, overeenkomend met den dood, en vernieuwd worden op een wijze, welke te vergelijken is met een opstanding. Verwijzingen naar de elementen, welke door de hitte smelten en naar de aarde, welke verteerd zal worden en voorbijgaan, zooals voorkomen in vele alreeds vermelde schriftuurplaatsen, wijzen op den dood en de nieuwe aarde, de waarlijk vernieuwde en herschapen planeet, welke hiervan het resultaat zal zijn, kan vergeleken worden met een opgestaan organisme. De verandering is te vergelijken met een verheerlijking (*Leer en Verbonden* 63:20-21). Elk geschapen ding is met een doel gemaakt en alles, dat de mate zijner schepping vervult, zal naar den maatstaf van vooruitgang bevorderd worden, zij het een atoom of een wereld, een microscopisch klein diertje of een mensch — de directe en letterlijke nakomeling van de Godheid. Sprekend over de graden van heerlijkheid, welke voor Zijn kinderen zijn bereid, en over de wetten van vernieuwing en verheerlijking, spreekt de Heere in een openbaring, gedateerd 1832, duidelijk aangaande een naderenden dood en daaropvolgende weder opleving der aarde. Dit zijn Zijn woorden: „En wederom, voorwaar zeg ik tot u, de aarde onderhoudt de wet van een celestiaal koninkrijk, want zij vervult de mate harer schepping en overtreedt de wet niet. Daarom zal zij geheiligd worden; ja, niettegenstaande zij zal sterven, zal zij weder levend gemaakt worden en zal de macht, waardoor zij levend gemaakt wordt, behouden en de rechtvaardigen zullen haar beërven”. (*Leer en Verbonden* 88:25-26).

De levensgeest, welke van God voortkomt en even omvangrijk is als de ruimte, kan rechtstreeks en met even positief resultaat werken op levenlooze dingen en op energie in haar verschillende uitingen, ons bekend als de machten der natuur, als op georganiseerde intelligenties, hetzij nog onbelichaamd, in het vleesch of ontlichaamd. De Heere kan derhalve direct tot de aarde, de lucht, de zee spreken en worden gehoord en gehoorzaamd, want de goddelijke toevloed, welke de som is van alle energie en macht, kan door het geheele heelal werken en doet dit ook. Tijdens een openbaring van God aan Enoch (Enoch) werd de aarde verpersoonlijkt en werden haar kreunen en klaagliederen over de goddeloosheid der menschen door den profeet gehoord: „En het geschiedde, dat Enoch de aarde aanschouwde; en hij hoorde eene stem van uit hare ingewanden, zeggende: Wee, wee is mij, de moeder der menschen, ik heb smart, ik ben vermoeid, vanwege de goddeloosheid mijner kinderen. Wanneer zal ik rusten, en gereinigd worden van de onreinheid die van mij is uitgegaan? Wanneer zal mijn Schepper mij heiligen, opdat ik kan rusten, en gerechtigheid voor eenen tijd op mijn aangezicht zal verblijven.” Enoch smeekte: „O Heere, zult gij geen medelijden met de aarde hebben?” In het verdere der openbaring aangaande de toen toekomende handelwijze der menschheid in zonde en in het verwerpen van den Messias, Die gezonden zou worden, weende de profeet van smart en vroeg den Heere: „Wanneer zal de aarde rusten?” Het werd hem toen getoond, dat de gekruisigde Christus op de aarde zal weder-

keeren en een duizendjarig vrede-rijk zal vestigen: „En de Heere zeide tot Enoch: „Zoo waar ik leef, zoo zeker zal ik komen in de laatste dagen, in de dagen van goddeloosheid en wraak, om den eed te vervullen, dien ik u gedaan heb, met betrekking tot de kinderen van Noach; en de dag zal komen, dat de aarde zal rusten, maar voor dien dag komt, zullen de hemelen verduisterd worden, en een sluier van donkerheid zal de aarde bedekken; en de hemelen zullen bewogen worden en ook de aarde; en groote kwellingen zullen er onder de kinderen der menschen zijn”. En de schoone verzekering volgde: „en voor eenen tijd van duizend jaar zal de aarde rusten”. (*Paarl van Grootte Waarde Mozes 7:48, 49, 58, 60, 61, 64*).

Een gedeeltelijke beschrijving van de aarde in haar vernieuwden staat is door den profeet Joseph Smith in deze bedee-ling gegeven: „Deze aarde, in haar geheiligden en onsterfelijken toestand, zal aan kristal gelijk gemaakt worden en zal een Urim en Thummim zijn voor de inwoners die daarop wonen, waardoor alle dingen met betrekking tot een minder koninkrijk, of alle koninkrijken van een lagere orde, aan hen, die daarop wonen zullen geopenbaard zijn; en deze aarde zal van Christus zijn”. (*Leer en Verbonden 130:9*).

Dat Jezus Christus in het uitvoeren Zijner machten der Godheid, direct tot den wind of de zee zou spreken en gehoorzaamd worden is niet minder in ware overeenstemming met de natuurlijke wet des hemels dan dat Hij krachtig een mensch of onbelichaamd geest zou gebied. Dat zells de sterfelijke mensch door geloof de krachten, welke op materie werken, in werking kan stellen en dit met een verzekering omtrent de verbazingwekkende gevolgen, is duidelijk door Jezus Christus verklaard: „Want voorwaar zeg ik u: Zoo gij een geloof hadt als een mostaardzaad gij zoudt tot dezen berg zeggen: Ga heen van hier derwaarts en hij zal heengaan; en niets zal u onmogelijk zijn.” (*Matth. 17:20; vergelijk Mark. 11:23; Luk. 17:6*).

(Wordt vervolgd).

INHOUD

Wij verwelkomen onze nieuwe leiding in Europa	313	Groningsche Conferentie . . .	320
Groeten en zegeningen	314	Lesrooster Hulporganisaties . .	320
Voor jonge ogen.	316	Van de redactie:	
Gebeurtenissen in de Zending	319	Het Kerkplan voor sociaal welzijn	321
H.K.H. Prinses Juliana verloofd	320	Jezus de Christus	324

Uitgegeven door de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste

Dagen in Nederland, Crooswijkschesingel 16b, Rotterdam (N.)

Verkrijgbaar in alle gemeenten der Zending.

Abonnementsprijs per jaar bij vooruitbetaling: Nederland f3.—,

Buitenland f3.25 — Afzonderlijke nummers 15 cent. — Gironummer 240615.

De Utrechtsche M.-Mannen

houden Kerkgeschiedenis levendig!

Op welke wijze??